

Arrest

**nr. 47 211 van 12 augustus 2010
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 juni 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 2 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. BOTTELIER en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekende partijen hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoeker en verzoekster kwamen volgens hun verklaringen respectievelijk op 23 oktober 2009 en op 10 januari 2010 het Rijk binnen en dienden respectievelijk op 23 oktober 2009 en op 11 januari 2010 een asielaanvraag in. Op 7 mei 2010 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

2.2. De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Inzake de heer Nexhadi Limani

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees afkomstig uit Skopje en hebt u de Macedonische nationaliteit. Om in uw levensonderhoud te voorzien zou u zonder vergunning sigaretten verkocht hebben op de markt. U zou niet over voldoende financiële middelen beschikt hebben om uw handelsactiviteiten te legaliseren. In 2004 zou u veroordeeld zijn wegens illegale verkoop op de markt. U zou het vonnis echter nooit ontvangen hebben en u zou ook niet verschenen zijn voor de rechtbank. U zou niet in beroep gegaan zijn tegen het vonnis. U zou daarna convocaties ontvangen hebben waarin u gevraagd werd om u te melden bij de politie. U zou deze convocaties in ontvangst genomen hebben, maar u zou zich nooit gemeld hebben. Omdat u bang was om aangehouden te worden, zou u sinds uw veroordeling ondergedoken geleefd hebben. Om in uw levensonderhoud te voorzien zou u wel nog steeds zonder vergunning sigaretten verkocht hebben op de markt. U zou drie keer betrappt zijn door de Alfa-eenheid van de politie (snelle interventie eenheid tegen straatcriminaliteit). Ze zouden uw identiteit gecontroleerd hebben en ze zouden u geslagen hebben. Ze zouden u echter nooit meegenomen hebben. Omdat u eigenlijk in de gevangenis had moeten zitten, zou u nooit een klacht ingediend hebben tegen het brutale optreden van de Alfa-politie. Ten gevolge van de slagen zou u rugproblemen hebben. U zou daarvoor naar het ziekenhuis van Skopje gegaan zijn, maar u zou niet over voldoende financiële middelen beschikt hebben om u te laten opereren. U zou wel therapie hebben gevolgd. Ten gevolge van de mishandelingen zou u ook mentale problemen hebben. U zou hiervoor echter nog geen arts hebben geraadpleegd. U zou hoofdpijn hebben en het bewustzijn verliezen. Uiteindelijk zou u een brief ontvangen hebben, waarin stond dat u zich op moest melden in de gevangenis Idrizovo te Skopje, voor het uitzitten van uw gevangenisstraf. Daarop zou u beslist hebben om Macedonië te verlaten. U hebt in België asiel aangevraagd op 23 oktober 2009. Uw echtgenote en kinderen zouden u later komen vervoegen zijn. Uw echtgenote diende een asielaanvraag in op 11 januari 2010. U bent in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd op 31 juli 2008 te Skopje, een rijbewijs, de internationale geboortektes van uw vier kinderen, een brief van de afdeling strafuitvoering van de rechtbank van eerste aanleg Skopje I, twee medische attesten afgeleverd te Skopje waaruit blijkt dat u lijdt aan een hernia en een medisch attest afgeleverd in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u Macedonië hebt verlaten omdat u vervolgd zou zijn door de politie (CGVS, p. 2). U zou een gevangenisstraf van drie jaar moeten uitzitten want u zou in 2004 veroordeeld zijn, omdat u zonder vergunning sigaretten verkocht op de markt (CGVS, p. 4). Ter staving van deze verklaringen legde u een oproeping van de afdeling strafuitvoering van de Rechtbank van Eerste Aanleg dd. 16 november 2009 neer, waarin u gevraagd wordt om u op 22 november 2009 te melden in de gevangenis op 22 november 2009 voor het uitzitten van uw straf. Daarnaast legde u geen documenten neer die meer duidelijkheid zouden kunnen scheppen over de exacte reden van uw veroordeling en de omstandigheden die leidden tot het vonnis. De reden van uw veroordeling wordt in het door u voorgelegde document niet vermeld. Er kan ook niet uit afgeleid worden op basis van welk wetsartikel/misdrijf u bent veroordeeld. U zou in de loop van de jaren heel wat convocaties ontvangen hebben van de politie. U legde deze echter niet neer. Aanvankelijk beweerde u dat u de convocaties niet in ontvangst nam. Daarop verklaarde u dat u ze wel degelijk in ontvangst had genomen, maar dat u ze niet naar België durfde meenemen omdat u illegaal reisde (CGVS, p. 5). U bracht geen enkel element of bewijs aan waaruit zou moeten blijken dat deze veroordeling het gemeenrechtelijk niveau overschrijdt. Aldus kan uw veroordeling tot drie jaar gevangenisstraf niet gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Hieraan dient nog toegevoegd te worden dat u zelf aangaf schuldig te zijn aan illegale verkoop op de markt. U zou nooit geprobeerd hebben om uw handelsactiviteiten te legaliseren, naar eigen zeggen omdat u niet over de nodige financiële middelen beschikte om officieel een zaak te starten (CGVS, p. 4 en 5). In dit verband dient opgemerkt te worden dat het veroordelen van onderdanen voor handelingen die in de wet van de desbetreffende staat als strafbaar zijn opgenomen behoort tot de soevereine bevoegdheid van die staat en niet noodzakelijk wijst op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ernstig wordt ondermijnd door uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen. U paste tijdens het gehoor uw

versie van de feiten voortdurend aan. Zo beweerde u dat u in Macedonië drie keer mishandeld werd door leden van de Alfa-politie nav controles op de markt in Skopje (CGVS, p. 7 en 8). U kon echter niet aangeven wanneer uw problemen precies begonnen en wanneer u mishandeld werd en u spreekt uzelf voortdurend tegen (CGVS, p. 7). In eerste instantie verklaarde u dat uw problemen met de politie in 2005 begonnen. U zou in de lente van 2005 geslagen zijn door politieagenten in burger, die uw goederen in beslag namen. Dan wijzigde u uw versie: in 2005 zou u niet geslagen geweest zijn, uw sigaretten werden enkel afgenomen. U zou pas geslagen geweest zijn in 2007-2008 (CGVS, p. 2- 3). Vervolgens verklaarde u dat uw problemen begonnen in 2004 en dat de mishandelingen erger werden in 2005 (CGVS, p. 4). Daarna beweerde u sinds 2004 mishandeld en geslagen te zijn door de politie en na 2005 nog drie keer. Een zin later verklaarde u vóór 2005 niet mishandeld geweest te zijn door de politie (CGVS, p. 7). Daarna stelde u dat u twee keer mishandeld werd in de lente van 2007 en 2008 en één keer in 2009 (CGVS, p. 8). Vervolgens paste u uw verklaringen opnieuw aan en stelde u dat u niet geslagen werd in 2007, maar wel degelijk in 2005 (CGVS, p. 8 en 9). Daarnaast is het toch wel zeer opmerkelijk dat u, nadat u reeds veroordeeld was voor illegale verkoop, uw onwettige activiteiten jarenlang zou hebben verder gezet op de markt in Skopje. Evenmin is het geloofwaardig dat u, terwijl u gezocht werd omdat u naar de gevangenis moest, bij controles op de markt nooit opgepakt werd of dat er geen verdere juridische stappen tegen u werden genomen (CGVS, p. 9). Nochtans verklaarde u dat u ondergedoken leefde en dat u opgepakt zou worden als u gevonden werd door de autoriteiten (CGVCS, p. 6 en 7). Geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid verklaarde u dat u er telkens in slaagde om snel weg te lopen wanneer de autoriteiten kwamen controleren (CGVS, p. 8 en 9). U kon echter niet uitleggen hoe u erin slaagde te vluchten van op de markt, terwijl uw identiteit door leden van de Alfa-eenheden gecontroleerd werd en u door hen geslagen werd (CGVS, p. 9). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat, ondanks het feit dat u sinds uw veroordeling in 2004 ondergedoken zou geleefd hebben en u naar eigen zeggen verborgen hield voor de autoriteiten (CGVS, p. 7) op 31 juli 2008 een identiteitskaart verkreeg. U zou die zelf gaan aanvragen zijn en dit omdat u een nieuwe identiteitskaart moest hebben omdat u van adres was veranderd, hetgeen allerm minst te rijmen valt met het gedrag van iemand die zich verbergt voor zijn autoriteiten (CGVS, p. 7). Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt er toe te besluiten dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u door de politie/Alfa-eenheden mishandeld zijn en daardoor medische problemen hebben.

De door u neergelegde medische attesten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Hieruit blijkt immers geenszins dat uw rugproblemen (hernia) veroorzaakt zouden zijn door mishandelingen. Meer nog, in het attest van 13 april 2009 wordt geattesteerd dat de pijnen verergerden zonder enige fysieke provocatie. U verklaarde dat u ten gevolge van mishandelingen ook mentale problemen hebt, maar u zou hiervoor nooit een arts hebben geraadpleegd, ondanks het feit dat u soms het bewustzijn verliest (CGVS, p. 10 en 11). Medische problemen houden op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens, nationaliteit en het feit dat u in Macedonië veroordeeld bent en een gevangenisstraf moet uitzitten, hetgeen op zich niet betwist wordt.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake mevrouw Bedrije Limani:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Skopje en hebt u de Macedonische nationaliteit. U zou nooit problemen gekend hebben in Macedonië, noch met de autoriteiten noch met medeburgers. Uw echtgenoot Nexhadin Limani zou het land verlaten hebben in oktober 2009. Hij zou veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf omdat hij zonder toestemming sigaretten verkocht. Omdat hij de kostwinner was zou u na zijn vertrek over onvoldoende financiële middelen beschikt hebben. U zou dan ook beslist hebben om hem te komen vervoegen. U hebt in België asiel

aangevraagd op 11 januari 2010. U bent in het bezit van een Macedonische identiteitskaart en een internationale geboorteakte.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, Nexhadi Limani. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

" Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u Macedonië hebt verlaten omdat u vervolgd zou zijn door de politie (CGVS, p. 2). U zou een gevangenisstraf van drie jaar moeten uitzitten want u zou in 2004 veroordeeld zijn, omdat u zonder vergunning sigaretten verkocht op de markt (CGVS, p. 4). Ter staving van deze verklaringen legde u een oproeping van de afdeling strafuitvoering van de Rechtbank van Eerste Aanleg dd. 16 november 2009 neer, waarin u gevraagd wordt om u op 22 november 2009 te melden in de gevangenis op 22 november 2009 voor het uitzitten van uw straf. Daarnaast legde u geen documenten neer die meer duidelijkheid zouden kunnen scheppen over de exacte reden van uw veroordeling en de omstandigheden die leidden tot het vonnis. De reden van uw veroordeling wordt in het door u voorgelegde document niet vermeld. Er kan ook niet uit afgeleid worden op basis van welk wetsartikel/misdrijf u bent veroordeeld. U zou in de loop van de jaren heel wat convocaties ontvangen hebben van de politie. U legde deze echter niet neer. Aanvankelijk beweerde u dat u de convocaties niet in ontvangst nam. Daarop verklaarde u dat u ze wel degelijk in ontvangst had genomen, maar dat u ze niet naar België durfde meenemen omdat u illegaal reisde (CGVS, p. 5). U bracht geen enkel element of bewijs aan waaruit zou moeten blijken dat deze veroordeling het gemeenrechtelijk niveau overschrijdt. Aldus kan uw veroordeling tot drie jaar gevangenisstraf niet gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Hieraan dient nog toegevoegd te worden dat u zelf aangaf schuldig te zijn aan illegale verkoop op de markt. U zou nooit geprobeerd hebben om uw handelsactiviteiten te legaliseren, naar eigen zeggen omdat u niet over de nodige financiële middelen beschikte om officieel een zaak te starten (CGVS, p. 4 en 5). In dit verband dient opgemerkt te worden dat het veroordelen van onderdanen voor handelingen die in de wet van de desbetreffende staat als strafbaar zijn opgenomen behoort tot de soevereine bevoegdheid van die staat en niet noodzakelijk wijst op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ernstig wordt ondermijnd door uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen. U paste tijdens het gehoor uw versie van de feiten voortdurend aan. Zo beweerde u dat u in Macedonië drie keer mishandeld werd door leden van de Alfa-politie nav controles op de markt in Skopje (CGVS, p. 7 en 8). U kon echter niet aangeven wanneer uw problemen precies begonnen en wanneer u mishandeld werd en u spreekt uzelf voortdurend tegen (CGVS, p. 7). In eerste instantie verklaarde u dat uw problemen met de politie in 2005 begonnen. U zou in de lente van 2005 geslagen zijn door politieagenten in burger, die uw goederen in beslag namen. Dan wijzigde u uw versie: in 2005 zou u niet geslagen geweest zijn, uw sigaretten werden enkel afgenomen. U zou pas geslagen geweest zijn in 2007-2008 (CGVS, p. 2- 3). Vervolgens verklaarde u dat uw problemen begonnen in 2004 en dat de mishandelingen erger werden in 2005 (CGVS, p. 4). Daarna beweerde u sinds 2004 mishandeld en geslagen te zijn door de politie en na 2005 nog drie keer. Een zin later verklaarde u vóór 2005 niet mishandeld geweest te zijn door de politie (CGVS, p. 7). Daarna stelde u dat u twee keer mishandeld werd in de lente van 2007 en 2008 en één keer in 2009 (CGVS, p. 8). Vervolgens paste u uw verklaringen opnieuw aan en stelde u dat u niet geslagen werd in 2007, maar wel degelijk in 2005 (CGVS, p. 8 en 9). Daarnaast is het toch wel zeer opmerkelijk dat u, nadat u reeds veroordeeld was voor illegale verkoop, uw onwettige activiteiten jarenlang zou hebben verder gezet op de markt in Skopje. Evenmin is het geloofwaardig dat u, terwijl u gezocht werd omdat u naar de gevangenis moest, bij controles op de markt nooit opgepakt werd of dat er geen verdere juridische stappen tegen u werden genomen (CGVS, p. 9). Nochtans

verklaarde u dat u ondergedoken leefde en dat u opgepakt zou worden als u gevonden werd door de autoriteiten (CGVCS, p. 6 en 7). Geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid verklaarde u dat u er telkens in slaagde om snel weg te lopen wanneer de autoriteiten kwamen controleren (CGVS, p. 8 en 9). U kon echter niet uitleggen hoe u erin slaagde te vluchten van op de markt, terwijl uw identiteit door leden van de Alfa-eenheden gecontroleerd werd en u door hen geslagen werd (CGVS, p. 9). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat, ondanks het feit dat u sinds uw veroordeling in 2004 ondergedoken zou geleefd hebben en u naar eigen zeggen verborgen hield voor de autoriteiten (CGVS, p. 7) op 31 juli 2008 een identiteitskaart verkreeg. U zou die zelf gaan aanvragen zijn en dit omdat u een nieuwe identiteitskaart moest hebben omdat u van adres was veranderd, hetgeen allerm minst te rijmen valt met het gedrag van iemand die zich verbergt voor zijn autoriteiten (CGVS, p. 7). Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt er toe te besluiten dat geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u door de politie/Alfa-eenheden mishandeld zijn en daardoor medische problemen hebben. De door u neergelegde medische attesten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Hieruit blijkt immers geenszins dat uw rugproblemen (hernia) veroorzaakt zouden zijn door mishandelingen. Meer nog, in het attest van 13 april 2009 wordt geattesteerd dat de pijnen verergerden zonder enige fysieke provocatie. U verklaarde dat u ten gevolge van mishandelingen ook mentale problemen hebt, maar u zou hiervoor nooit een arts hebben geraadpleegd, ondanks het feit dat u soms het bewustzijn verliest (CGVS, p. 10 en 11). Medische problemen houden op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens, nationaliteit en het feit dat u in Macedonië veroordeeld bent en een gevangenisstraf moet uitzitten, hetgeen op zich niet betwist wordt."

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het feit dat u onvoldoende bestaansmiddelen had in Macedonië is tot slot een probleem van socio-economische aard, welk als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Zij bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekende partij roept "de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Wet van 15 december 1980" in.

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te

stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekende partij haalt de *“schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980”* aan.

4.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekende partij is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekers leggen hun identiteitskaart en verzoeksters geboorteakte voor maar verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over zijn paspoort. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij immers dat hij zijn reispas verloor op weg naar België terwijl hij tijdens het CGVS-verhoor ontkende ooit een paspoort te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS man, p.6). Een dergelijke ongerijmdheid ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoeker in het bijzonder van zijn illegale reisweg. Verzoekster legde tegenstrijdige verklaringen af over haar reisweg. Volgens het CGVS-verhoor zou ze een maand bij een nicht in Slovenië hebben verbleven alvorens door te reizen naar België en hier een asielaanvraag in te dienen terwijl ze dit bij de Dienst Vreemdelingenzaken *“zeker vergeten”* was (zie gehoorverslag CGVS vrouw, p.2). Verzoekers maken niet aannemelijk geen reisdocumenten te kunnen neerleggen zodat ze falen in hun medewerkingsplicht en niet aantonen wanneer ze hun land verlieten, hoe ze naar België kwamen en wanneer ze aankwamen.

4.3. Verzoeker wijt de inconsistentie en tegenstrijdigheid in zijn verklaringen aan zijn *“uitermate slechte gezondheidstoestand”* tijdens het verhoor nu hij twee weken voor het verhoor op 30 maart 2010, werd geopereerd en medicatie diende in te nemen (zie medisch attest in het administratieve dossier en toegevoegd aan het verzoekschrift). Verzoeker blijft in gebreke het verband aan te tonen tussen de medicatie en de veelvuldige tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Uit het verhoor blijkt niet dat communicatieproblemen aan de basis van verzoekers vage verklaringen liggen (zie onder meer *“U moet op vragen antwoorden uw relaas is reeds onduidelijk”* (CGVS-verhoor p. 4)). Overigens was verzoeker vergezeld door zijn raadsman die geen opmerkingen had over het verhoor.

4.4. Verzoeker maakt niet aannemelijk een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van zijn afkomst als etnische Albanees te hebben. Hij beweert veroordeeld te zijn tot een gevangenisstraf omwille van zijn illegale handel in sigaretten en legt ter staving een brief van de afdeling strafvordering van de rechtbank van eerste aanleg te Skopje voor waarop geen veroordeling gemeld is. Bovendien legt verzoeker geen gerechtsstukken noch het eigenlijke vonnis voor. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk veroordeeld te zijn noch dat deze veroordeling in nexu staat met één van de vijf vervolgingsgronden vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemmt te meer nu de door verzoeker aangehaalde feiten, met name illegale handel in sigaretten, in wezen gemeenrechtelijk van aard zijn, wat in het verzoekschrift wordt bevestigd, de Macedonische overheid hem na zijn veroordeling bijstond in het verkrijgen van een nieuwe identiteitskaart en de brief van de dienst strafvordering verzoeker attent maakt op de mogelijkheid tot het aantekenen van beroep. Tot slot dient te worden vastgesteld dat verzoeker stelde meermaals geconvoceerd te zijn, deze convocaties niet voorlegt en ongerijmde verklaringen dienaangaande aflegde. Hij beweerde immers eerst nooit een convocaties te hebben ontvangen maar ze in Macedonië te hebben achtergelaten (zie gehoorverslag CGVS man, p.5). Dergelijke tegenstrijdigheden over eenvoudige zaken die overigens tot de kern van zijn asielrelaas behoren, ondergraven de geloofwaardigheid van deze loutere beweringen.

4.5. Ook verzoekers beweringen meermaals te zijn mishandeld door een Alfa-eenheid van de Macedonische politie zijn uiterst tegenstrijdig en incoherent en bovendien ook tegenstrijdig met de inhoud van de neergelegde brief aangaande zijn veroordeling. Verzoeker beweerde achtereenvolgens dat de problemen met de politie in 2005, daarna in 2007-2008 en tot slot in 2004 aanvingen. Verzoeker

wijzigde zijn verklaringen telkens wanneer doorgevraagd werd terwijl op dit punt coherentie kan verwacht worden nu het de aanleiding was voor zijn vertrek. De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde gerechtelijke veroordeling wordt overigens verder onderuitgehaald nu hij verklaarde dat hoewel zijn identiteit meerdere keren gecontroleerd werd door de politie, hij nooit gearresteerd werd niettegenstaande hij reeds veroordeeld zou geweest zijn tot een gevangenisstraf van drie jaar. Hoe dan ook indien verzoeker inderdaad illegaal handel dreef dan kan een gerechtelijke vervolging voor duidelijke inbreuken op de wet bezwaarlijk verbazen. Verzoeker toont niet aan dat deze gerechtelijke vervolging enig verband heeft met de vervolgingsgronden in het vluchtelingenverdrag.

4.6. Wat verzoekers verklaring betreft rugklachten en mentale problemen te hebben opgelopen omwille van de herhaaldelijke mishandelingen, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker geen vervolging aannemelijk heeft gemaakt, noch te zijn geslagen door politieagenten. Voorts legt verzoeker medische attesten over zijn rugklachten neer. Deze vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468).

4.7. Met betrekking tot de verwijzing naar het algemene rapport van Amnesty International dient te worden vastgesteld dat een dergelijke algemene verwijzing niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Voor het overige tonen de geboorteakten van verzoekers kinderen en hun huwelijksakte de identiteit van hun kinderen en hun huwelijk aan, wat niet ter discussie staat. Deze documenten, net als verzoekers rijbewijs zijn niet dienstig in onderhavige procedure.

4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt dat hij *“ingeval van terugkeer naar Macedonië, foltering of een onmenselijke en vernederende behandeling te wachten staat in de zin van art. 48/4, §2 b van de wet van 15 december 1980 uitgaande van de Macedonische politie”*.

5.2. Verzoeker gaat er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers verklaringen zijn ondermaats en blijven loutere beweringen niettegenstaande hij een gerechtelijke veroordeling zou opgelopen hebben voor illegale handel. Hij heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Hij toont evenmin aan een reëel risico op ernstige schade op te lopen.

5.3. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. Wat verzoekster betreft gaf ze nadrukkelijk aan zich louter te steunen op de asielmotieven van haar echtgenoot die zoals hoger gesteld niet kunnen leiden tot de toekenning van vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming. Ze verliet Macedonië omdat ze geen inkomsten meer had na het vertrek van haar echtgenoot naar België. Dit motief van socio-economische aard kan bezwaarlijk aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 55 351 / IV en RvV 55 363 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK